(2) Für Versicherungsfälle, die vor dem Erlöschen der Versicherung (Absatz 1) eingetreten sind, bleibt der bisherige Versicherungsträger auch weiterhin zuständig.

§ 17.

(1) Diese Verordnung tritt am 7. Tage nach der Verlautbarung in Kraft; an demselben Tage tritt der § 12 der Reg. VO Slg. Nr. 154/1942 außer Kraft.

(2) Diese Verordnung wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit durchgeführt.

Für den Staatspräsidenten:
Dr. Krejčí m. p.,
zugleich als Vorsitzender der Regierung.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit:
Dr. Bertsch m. p.

(2) Dosavadní nositel pojištění zůstává i nadále příslušným v pojistných případech, které nastaly před zánikem pojištění (odstavec 1).

§ 17.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti 7. dne po vyhlášení; týmž dnem se ruší § 12 vl. nař. Sb. č. 154/1942.

(2) Nařízení provede ministr hospodářství a práce.

Za státního presidenta:
Dr. Krejčí v. r.,
zároveň jako předseda vlády.

Ministr hospodářství a práce:
Dr. Bertsch v. r.

154.

Verordnung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit vom 10. Juli 1944

über Versicherungspflicht in der Krankenversicherung während des Krieges.

Auf Grund des § 9 der Regierungsverordnung vom 22. Juli 1943, Slg. Nr. 217, über weitere Maßnahmen in der Sozialversicherung des Protektorates aus Anlaß des Krieges wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit verordnet:

§ 1.

Bei Aufnahme einer Beschäftigung während des Krieges in einem Betriebe mit mindestens dreißig Arbeitnehmern sind Personen, die täglich über 4 Stunden beschäftigt sind, versicherungspflichtig in der Krankenversicherung, auch wenn sie die Arbeiten oder Dienste bloß gelegentlich oder als Nebenbeschäftigung verrichten.

§ 2.

(1) Sind Ehefrauen von Versicherten der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten nach § 1 bei einer anderen Krankenversicherungsanstalt als der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten versicherungspflichtig, so sind auf Antrag bei Entbindung und Tod die Geldleistungen nach der Regierungsverordnung vom 9. Juli 1941, Slg. Nr.

Nařízení ministra hospodářství a práce ze dne 10. července 1944

o pojistné povinnosti v nemocenském pojištění za války.

Na základě § 9 vládního nařízení ze dne 22. července 1943, Sb. č. 217, o dalších opatřeních v sociálním pojištění Protektorátu z důvodu války, nařizuje ministr hospodářství a práce:

§ 1.

Při přijetí zaměstnání za války v podniku čítajícím nejméně třicet zaměstnanců podléhají povinnému nemocenskému pojištění osoby, které jsou zaměstnány denně více než 4 hodiny, i když vykonávají práce nebo služby pouze příležitostně nebo jako vedlejší zaměstnání.

§ 2.

(1) Jsou-li manželky pojištěnců nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců podle § 1 povinny pojištěním u jiné nemocenské pojišťovny než u nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců, poskytnou se na návrh peněžité dávky při porodu a úmrtí podle vládního nařízení ze dne 9. července 1941, Sb. č. 365, o nemocenském pojištění soukromých

365, über die Krankenversicherung der Privatangestellten zu gewähren, die für sie als Familienangehörige zu gewähren wären, wenn sie nicht nach § 1 krankenversicherungspflichtig wären.

(2) Zur Zahlung dieser Leistungen ist der zuständige Versicherungsträger verpflichtet. Er hat einen Ersatzanspruch gegen die Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten nach den vom Minister für Wirtschaft und Arbeit erlassenen Richtlinien; dieser kann Pauschbeträge festsetzen.

§ 3.

Diese Verordnung tritt am 7. Tage nach der Verlautbarung in Kraft; sie wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit durchgeführt.

Dr. Bertsch m. p.

zaměstnanců ve vyšších službách, které by jim bylo poskytnouti jako rodinným příslušníkům, kdyby nepodléhaly povinnému nemocenskému pojištění podle § 1.

(2) K placení těchto dávek jest povinen příslušný nositel pojištění. Týž má náhradní nárok proti nemocenské pojišťovně soukromých zaměstnanců podle směrnic vydaných ministrem hospodářství a práce; tento může stanoviti úhrnkové obnosy.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti 7. dne po vyhlášení; provede je ministr hospodářství a práce.

Dr. Bertsch v. r.

155.

Regierungsverordnung vom 13. Juli 1944

über die Regelung gewisser personeller Verhältnisse von ehemaligen Berufsmilitärgagisten.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBlRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBlRProt. S. 42):

Art. I.

(1) Die gemäß § 21 der Regierungsverordnung vom 6. Juni 1939, Slg. Nr. 139, betreffend die Unterbringung und anderweitige Versorgung der Bediensteten der Militärverwaltung und der Längerdienenden, im Zusammenhang mit § 22, Abs. 2, derselben Verordnung in der Fassung der Regierungsverordnung vom 12. Oktober 1939, Slg. Nr. 24 vom Jahre 1940, und der Regierungsverordnung vom 24. Oktober 1940, Slg. Nr. 454, seit dem 30. Dezember 1940 erfolgten Versetzungen in den Ruhestand sind, soweit sie durch die Regierungsverordnung vom 6. November 1941, Slg. Nr. 424, berührt worden sind, nur in der Hinsicht durch diese Regierungsverordnung

Vládní nařízení ze dne 13. července 1944

o úpravě některých osobních poměrů bývalých vojenských gážistů z povolání.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

Čl. I.

(1) Přeložení do výslužby, která byla provedena podle § 21 vládního nařízení ze dne 6. června 1939, Sb. č. 139, o umisťování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a déle sloužících, v souvislosti s § 22, odst 2 téhož nařízení ve znění vládního nařízení ze dne 12. října 1939, Sb. č. 24 z roku 1940, a vládního nařízení ze dne 24. října 1940, Sb. č. 454, v době od 30. prosince 1940, jest považovati, pokud byla dotčena vládním nařízením ze dne 6. listopadu 1941, Sb. č. 424, za změněna tímto vládním nařízením pouze v tom smyslu, že ode dne přeložení do výslužby náležejí dotčeným bývalým vojenským gážistům z povolání místo odpočivných (zaopatřovacích)